

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.9.2012
COM(2012) 515 final

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET
EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

Rapport om midtvejsevalueringen af Erasmus Mundus II-programmet (2009-2013)

DA

DA

INDHOLDSFORTEGNELSE

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Rapport om midtvejsevalueringen af Erasmus Mundus II-programmet (2009-2013)

1.	INDLEDNING	4
2.	BAGGRUND FOR DEN EKSTERNE EVALUERING	4
3.	DEN EKSTERNE EVALUERING	5
3.1.	Evalueringskriterier	5
3.2.	Metodologi	5
3.3.	Det evaluerende organs konklusioner	5
3.3.1.	De nye tiltag i Erasmus Mundus II:	5
3.3.2.	Andre generelle konklusioner	7
3.3.3.	Relevans	7
3.3.4.	Effektivitet	7
3.3.5.	Bæredygtighed	8
3.3.6.	Virkning	8
3.3.7.	Programstyring: design og struktur	8
4.	DE VIGTIGSTE ANBEFALINGER I DEN EKSTERNE EVALUERING	9
4.1.	Generelle anbefalinger – relevans:	9
4.2.	Generelle anbefalinger – effektivitet:	9
4.3.	Generelle anbefalinger – bæredygtighed:	10
4.4.	Generelle anbefalinger – virkning:	10
5.	KOMMISSIONENS KONKLUSIONER	10

1. INDLEDNING

Midtvejsevalueringen af Erasmus Mundus II-programmet blev iværksat af Europa-Kommissionen som følge af kravene i Europa-Parlamentets og Rådets Erasmus Mundus-afgørelse nr. 1298/2008/EF af 16. december 2008¹. Formålet med evalueringen var at vurdere relevansen, effektiviteten, bæredygtigheden og virkningen af programmet, idet der blev lagt særlig vægt på de nye tiltag, der blev introduceret i programmets fase II. Evalueringen omfattede alle tre aktioner (aktion 1, aktion 2 og aktion 3) i gennemførelsesperioden 2009-2011.

Evalueringen blev ledet af en styregruppe bestående af repræsentanter for Europa-Kommissionens generaldirektorater (Uddannelse og Kultur; Udvikling og Samarbejde – EuropeAid og Udvidelse), Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur, der alle er involveret i Erasmus Mundus-programmet. Evalueringen findes i sin fulde ordlyd på: http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/evalreports/index_en.htm.

Denne rapport om midtvejsevalueringen udarbejdes i henhold til artikel 13 i Erasmus Mundus-afgørelsen. Den er baseret på konklusionerne fra midtvejsevalueringen af Erasmus Mundus II-programmet vedrørende de opnåede resultater og de kvalitative aspekter af gennemførelsen af programmet. I rapporten gøres der rede for Kommissionens holdning til de vigtigste konklusioner og anbefalinger i midtvejsevalueringen.

Disse konklusioner og anbefalinger bygger på omfattende spørgeskemaundersøgelser og interviews med inddragelse af deltagerne og de vigtigste aktører i Erasmus Mundus-programmet.

2. BAGGRUND FOR DEN EKSTERNE EVALUERING

Erasmus Mundus II-programmet (2009-2013) sigter mod at højne kvaliteten af de europæiske videregående uddannelser, bidrage til forbedrede karrieremuligheder for de studerende og fremme den mellemfolkelige og kulturelle dialog og forståelse gennem internationalt samarbejde samt i overensstemmelse med målene for EU's eksterne politik at medvirke til den bæredygtige udvikling af videregående uddannelser i tredjelande.

Erasmus Mundus har et budget på over 950 mio. EUR; cirka 494 mio. EUR kommer fra EU's uddannelsesbudget og er allokeret til aktion 1 og aktion 3, og 460 mio. EUR kommer fra en række forskellige støtteinstrumenter og er allokeret til aktion 2.

Programmets struktur: Erasmus Mundus II 2009-2013 gennemføres ved hjælp af følgende aktioner:

- Aktion 1: Fælles Erasmus Mundus-programmer (masterprogrammer og ph.d.-studieprogrammer) af ekstraordinær akademisk kvalitet, herunder en stipendieordning til deltagelse i disse programmer
- Aktion 2: Erasmus Mundus-partnerskaber mellem videregående uddannelsesinstitutioner i Europa og tredjelande som grundlag for mobilitet på alle niveauer af de videregående uddannelser, herunder en stipendieordning. Denne aktion erstatter det tidligere "External Cooperation Window"-program
- Aktion 3: Fremme af europæiske videregående uddannelser gennem foranstaltninger til at gøre Europa til et attraktivt uddannelsessted og et globalt ekspertisecenter.

¹ EUT 340 af 19.12.2008, s. 83.

Nye tiltag i Erasmus Mundus II: I fase II er anvendelsesområdet for Erasmus Mundus-programmet udvidet til at omfatte følgende nye væsentlige dimensioner:

- Udvidelse af de fælles programmer til også at omfatte ph.d.-niveauet
- Tildeling af stipendier til europæiske studerende
- Integration af "External Cooperation Window"-programmet i Erasmus Mundus-programmet som aktion 2 og udvidelse af dets anvendelsesområde
- Indførelse af muligheden for, at videregående uddannelsesinstitutioner i tredjelande kan deltage i de fælles Erasmus Mundus-programmer.

3. DEN EKSTERNE EVALUERING

3.1. Evalueringskriterier

Efter en udbudsprocedure² blev Public Policy and Management Institute (PPMI) valgt til at gennemføre evalueringen. Midtvejsevalueringen omfattede perioden 2009-2011, i løbet af hvilken en række indkaldelser af forslag til gennemførelse af programmet fandt sted.

Midtvejsevalueringen fokuserede på at give svar på evalueringsspørgsmålene relateret til relevansen og nytten, virkningen, effektiviteten, bæredygtigheden og merværdien for EU af programmet.

For så vidt angår de enkelte evalueringsspørgsmål, indeholder midtvejsevalueringen konkrete anbefalinger til, hvordan logikken, målsætningerne, designet, gennemførelsen og resultaterne kan forbedres yderligere set fra Kommissionens, støttemodtagernes og de potentielle ansøgers synsvinkel.

3.2. Metodologi

Den anvendte metodologi starter med 45 evalueringsspørgsmål og underspørgsmål/operationelle spørgsmål. Til besvarelse af spørgsmålene blev en række eksplicitte indikatorer og bedømmelseskriterier defineret.

3.3. Det evaluerende organs konklusioner

3.3.1. De nye tiltag i Erasmus Mundus II:

- De fælles Erasmus Mundus-ph.d.-programmer:

De fælles master- og ph.d.-programmer, der støttes under aktion 1, har skabt betydelig merværdi ved at fremme kandidaternes chancer for at finde arbejde og/eller yderligere forskerstillinger. Internationale erfaringer og interkulturelle kompetencer kan betragtes som de vigtigste aktiver, der adskiller Erasmus Mundus-studerende fra andre kandidater. Inddragelsen af et ph.d.- og post-doc.-samarbejde inden for Erasmus Mundus II har været et af de mest vellykkede innovative tiltag i fase II og har lokket mange anerkendte videregående uddannelsesinstitutioner til at deltage.

- Den nye Erasmus Mundus-aktion 2

Inklusionen af aktion 2 med specifikke målsætninger relateret til samarbejde med tredjelande er sket ved hjælp af et programdesign, der tager højde for den potentielle konflikt mellem den bæredygtige udvikling af tredjelande (aktion 2) og ekspertisefremmende aktiviteter (aktion 1). Erasmus Mundus II er således designet til at forhindre hjerneflugt. Denne nye aktion omfatter

² Begrænset udbud under den multiple rammekontrakt EAC/50/2009 om evaluering, evalueringsrelaterede tjenester og støtte til konsekvensanalyse.

to aktionsdele: én rettet mod udviklingslande (aktionsdel 1) og én rettet mod industrialiserede lande (aktionsdel 2).

De interviews, der er gennemført med institutionelle og individuelle støttemodtagere, samt de beskrevne casestudies tyder på, at målsætningerne vedrørende ekspertise og samarbejde har været mere konstruktive end modsætningsfyldte. Støttemodtagere fra tredjelande sætter pris på den positive indvirkning, som samarbejdet har haft på kapaciteten ved de videregående uddannelsesinstitutioner i deres lande. Interessenter fra tredjelande påpeger dog behovet for mere gensidige relationer mellem videregående uddannelsesinstitutioner i EU og tredjelande.

– Tildeling af stipendier til EU-studerende

Samlet set har denne nye fase af Erasmus Mundus-programmet skabt merværdi for EU-studerende, der leder efter arbejde eller yderligere forskerstillinger, idet stipendierne tidligere var forbeholdt studerende fra tredjelande. International erfaring og interkulturelle kompetencer er vigtige Erasmus Mundus-aktiver, som nu også stilles til rådighed for EU-studerende.

Inden for rammerne af aktion 1 kan stipendierne til europæiske studerende dog anses som det mindst succesfulde af de nye programtiltag (kategori B-stipendier til EU-studerende havde ikke tilstrækkelig værdi til at tiltrække studerende). Ydermere hævdes det i rapporten, at fyldestgørende information er af afgørende betydning for at tiltrække europæiske studerende.

Det har også vist sig at være en udfordring at tiltrække europæiske studerende til aktion 2-mobilitetstiltaget. Imidlertid er de interviewede repræsentanter for partner-institutionerne i aktion 2, aktionsdel 2 (industrialiserede lande), overbeviste om, at mobilitet til og fra industrialiserede tredjelande fortsat skal være omfattet af fremtidige Erasmus Mundus-programmer, da mobilitet fremmer høj kvalitet og giver fremragende muligheder for at bygge relationer med videregående uddannelsesinstitutioner i store økonomier verden over.

– Indførelse af muligheden for, at videregående uddannelsesinstitutioner i tredjelande kan deltage i programmets aktion 1 som fuldgældende partnere

Dette nye tiltag har gjort det muligt for videregående uddannelsesinstitutioner i tredjelande inden for rammerne af konsortier at dele et tværeuropæisk design af fælles programmer.

Samarbejde mellem videregående uddannelsesinstitutioner i EU og lande uden for EU vanskeliggøres af forskellene i de nationale uddannelsessystemer. Det er vanskeligt for videregående uddannelsesinstitutioner i lande uden for EU at deltage i Erasmus Mundus-programmet på grund af forskrifter, forvaltningsmæssige spørgsmål, begrænsede ressourcer og forskellige fagområders særlige karakteristika. Videregående uddannelsesinstitutioner i lande uden for EU og EU-partnere har taklet forhindringer forbundet med forskellene i de nationale systemer, administrative forhold, koordinering af konsortier, diplomer eller fælles diplomer eller forskellige uddannelsesudgifter på tværs af konsortiet. Generelt blev udfordringerne imødegået på ad hoc-basis, men i fremtiden vil det være nødvendigt at indføre mere systemiske foranstaltninger for at imødegå dem.

De institutionelle støttemodtagere i Erasmus Mundus II har været begejstrede for den indvirkning, programmet har haft på styrkelsen af de internationale forbindelser mellem institutionerne i Europa og tredjelande. Eksempler har tydeligt vist programmets nytte i forhold til at gøre de videregående uddannelsessystemer i de deltagende lande mere internationale (og øge de internationale interinstitutionelle samarbejds muligheder).

3.3.2. *Andre generelle konklusioner*

Midtvejsevalueringen har været nyttig i forhold til at lære mere om de endelige mål for støttemodtagerne i Erasmus Mundus II:

- Aktion 1-støttemodtagerne anførte, at ekspertise i undervisning og forskning var hovedmålsætningen i de projekter, som de havde udvalgt.
- Støttemodtagerne i aktion 2, aktionsdel 1, fremhævede samarbejde, mobilitet og opbygning af kapacitet.
- De interessenter, der deltog i aktion 2, aktionsdel 2, oplyste, at akademisk ekspertise havde været den centrale motivation for de involverede institutioner.

Erasmus Mundus-programmet har bidraget til en større konkurrencefordel for de europæiske uddannelsesinstitutioner ved at give de videregående uddannelsesinstitutioner et mere homogent image under de fælles programmer.

Målsætningerne i Erasmus Mundus II har været på linje med de politiske initiativer og prioriteter i EU. Imidlertid kan Erasmus Mundus II fremover yderligere styrke dets fokus på beskæftigelsesmulighederne for unge mennesker som fremhævet i Europa 2020. Programmet bibringer kandidater værdifulde erhvervsmæssige kompetencer, men de aktuelle beskæftigelsesmuligheder har fortsat været uens i de forskellige regioner og inden for de forskellige fagområder.

3.3.3. *Relevans*

Målsætningerne i Erasmus Mundus II er fortsat særdeles relevante, også selv om de behov, som de enkelte målgrupper og interessenter giver udtryk for, er temmelig forskellige. Begge fælles programmer (aktion 1) og mobilitet (aktion 2) har bidraget til at fremme ekspertise, opbygge kapacitet og udvikle internationalt samarbejde.

Støttemodtagerne fra tredjelande fremhæver programmets potentiale til at bidrage til opbygningen af kapacitet i deres videregående uddannelsesinstitutioner. Risikoen for hjerneflugt fra tredjelande er stadig til stede, men tredjelande-interessenterne mener også, at udviklingselementet kan styrkes ved at sikre mere afbalancerede og gensidige relationer mellem deltagere fra EU og tredjelande.

Erasmus Mundus II er tæt forbundet med og supplerer de øvrige EU-programmer, dvs. Livslang Læring (LLP), Tempus, Alfa, EDULINK og Marie Curie-aktionerne.

3.3.4. *Effektivitet*

Selv om programmet har bidraget til EU's strategiske politikker, har dets virkning på Bologna-processen været blandet og varieret fra land til land. Bidraget har været meget markant i visse tredjelande, især i nabolande og især i forbindelse med den lovgivning, der er nødvendig for anerkendelse af fælles grader og meritssystemer. Det er imidlertid anerkendt, at der skal gøres yderligere bestræbelser på at løse disse vanskeligheder inden for EU og i tredjelande.

Overordnet set bidrager programmet betydeligt til en styrket internationalisering af de deltagende institutioner, men processen bør ses i sammenhæng med et bredere internationalt samarbejde, og der bør tages højde for forskellige situationer inden for de videregående uddannelsesinstitutioner. Programmet er blevet opfattet som et "soft power"-initiativ, dvs. et incitament til at ændre holdning og synspunkter hos politikerne og interessenterne. I nogle tilfælde har deltagerne i Erasmus Mundus II allerede etableret langvarige internationale samarbejdsforbindelser.

For så vidt angår de konstaterede vanskeligheder, er der som følge af evalueringen på det overordnede niveau identificeret tre typer forhindringer for mobiliteten: 1) forhindringer relateret til forskellene i de nationale videregående uddannelsessystemer; 2) forhindringer relateret til designet af programmet; 3) forhindringer relateret til den administrative byrde og

samfinansiering (Erasmus Mundus-konsortier lader normalt de koordinerende institutioner stå for centraliseret administration og styring. Disse institutioner forsøger at sikre administrativ og finansiel effektivitet bl.a. ved at identificere eventuelle medfinansieringskilder).

3.3.5. *Bæredygtighed*

De deltagende institutioner er typisk stærkt internationalt orienterede og råder over personale med ansvar for international projektstyring, men knap halvdelen af støttemodtagerne melder om mangel på menneskelige ressourcer til at takle arbejdsbyrden i forbindelse med fælles Erasmus Mundus-projekter. De deltagende institutioner er generelt forberedt på udfasningen af EU-støtten, men de håber på, at udfasningen sker gradvist.

Erasmus Mundus-mærket sætter institutioner, der er fremragende på deres område, men ikke internationalt kendt, i stand til at få adgang til ekstern støtte og opnå en nemmere anerkendelse af deres uddannelser. Det vil øge bæredygtigheden af tidligere støttemodtagers uddannelser at lade dem beholde mærket efter finansieringsperiodens udløb.

Programfremmende aktiviteter og udnyttelse af programmets resultater kan forbedre Erasmus Mundus-projekternes bæredygtighed. EMA, der er Erasmus Mundus' alumniforening, er særligt motiveret og aktiv i de programfremmende aktiviteter og udviklingen af identiteten af Erasmus Mundus-kandidater. Formidlingsaktiviteterne har mest handlet om at fremme programmet snarere end at markedsføre Europa som en uddannelsesdestination.

3.3.6. *Virkning*

Programmet blev effektivt gennemført. Evalueringen udmøntede sig i følgende detaljer vedrørende virkningen:

- De fleste af programmets planlagte resultater forventes nået i 2013 med færre udgifter end oprindeligt planlagt.
- Programmets resultater opnås med samme eller tilmed lavere udgiftsniveau end tilsvarende stipendieprogrammer. Overordnet set tyder analysen på, at det ikke er problematisk at nå samme resultater med færre midler, eftersom programmet målt på budgettet og de opnåede resultater bliver effektivt gennemført.
- I den anden fase af Erasmus Mundus er der indført relevante administrative værktøjer, f.eks. beregning af afholdte udgifter baseret på et samlet beløb. Selv om antallet af aktivitetsrapporter er nedbragt i løbet af gennemførelsen af programmet, vurderer støttemodtagerne deres deltagelse i Erasmus Mundus som byrdefuld.

3.3.7. *Programstyring: design og struktur*

Støttemodtagerne i programmet er positive over for forberedelsen og gennemførelsen af Erasmus Mundus-projekter, bortset fra den omfattende administrative arbejdsbyrde. Støttemodtagerne mener, at det er muligt at gennemføre yderligere forenklinger (f.eks. aktivitetsrapporter), herunder erstatning af den årlige genansøgningsprocedure.

Projektovervågning og -evaluering er primært kvantitativ. Fremover kan potentialet i Erasmus Mundus Quality Assessment Project (EMQA) også anvendes til bedre at vurdere kvaliteten af fælles programmer med inddragelse af fagekspertter.

Støttemodtagerne er tilfredse med forvaltningsorganets tjenesteydelser (EACEA) og de oplysninger og den vejledning, som de nationale Erasmus Mundus-kontorer, de nationale Tempus-kontorer og EU-delegationerne giver. Selv om procedurerne for projektudvælgelse er effektive, reducerer lave succesrater i nogle aktioner og aktionsdele målgruppens tillid til transparensen i projektudvælgelsen.

Ansvarsfordelingen mellem generaldirektorater i gennemførelsen af aktion 1 og aktion 2 samt manglen på ét udvalg med ansvar for at styre hele programmet har ikke bidraget til udviklingen af synergier mellem programmets aktioner. Svaghederne i den strategiske koordinering bliver imidlertid til en vis grad opvejet af god koordinering på det operationelle niveau, idet administrationen af alle aktioner hører under en enkelt enhed i forvaltningsorganet (EACEA – Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur).

Der er behov for at nedsætte et enkelt udvalg (med deltagelse af repræsentanter for generaldirektoratet for uddannelse og kultur, generaldirektoratet for udvikling og andre generaldirektorater og tjenestegrene i Europa-Kommissionen) til at styre programmet efter 2013.

4. DE VIGTIGSTE ANBEFALINGER I DEN EKSTERNE EVALUERING

Generelle anbefalinger

4.1. Generelle anbefalinger – relevans:

Ifølge de generelle anbefalinger i evalueringen kan relevansen styrkes gennem mere afbalancerede målsætninger og styrkede forbindelser mellem Erasmus Mundus og andre EU-programmer inden for videregående uddannelse.

4.2. Generelle anbefalinger – effektivitet:

Med henblik på at øge effektiviteten retter anbefalingerne i evalueringen sig mod følgende hovedområder: beskæftigelsesmuligheder, balance i programmet mellem målsætningerne vedrørende ekspertise, kapacitetsopbygning og geografisk repræsentation, inddragelse af arbejdsgivere, hjælp med visumbehandlingen og kortlægning af best practice.

For så vidt angår beskæftigelsesmuligheder, kan aktiviteterne i programmet være mere åbne over for international mobilitet og samarbejde inden for erhvervsuddannelser, som udbydes af videregående uddannelsesinstitutioner, med henblik på videreuddannelse af højt kvalificerede erhvervsudøvere.

Balancen mellem programmets målsætninger vedrørende ekspertise, kapacitetsudvikling og geografisk repræsentation bør søges fastholdt og styrket. Der bør opstilles incitament for at inkludere en større gruppe institutioner fra kandidat- og potentielle kandidatlande i programmet og for at styrke deres kapacitet med henblik på sikre en afbalanceret mobilitet.

God praksis for inddragelse af arbejdsgivere bør fremmes, og outreachaktiviteter i kandidat- og potentielle kandidatlande er nødvendige.

Eftersom de væsentligste vanskeligheder er relateret til administrative forhold, er det vigtigt, at generaldirektoratet for uddannelse, audiovisuelle medier og kultur fortsat støtter Europa-Kommissionens aktion for at lette visumbehandlingen for støttemodtagerne i de europæiske mobilitetsprogrammer, der for øjeblikket håndhæves gennem udstedelse af direktiver.

God praksis bør anvendes i forhold til ansøgere og støttemodtagere.

4.3. Generelle anbefalinger – bæredygtighed:

Sikring af bæredygtigheden er en stor bekymring, som støttemodtagerne i Erasmus Mundus deler. Anbefalingerne vedrørende bæredygtighed drejer sig om en bedre brug af den begrænsede EU-støtte. I den forbindelse kan også videndeling vedrørende god praksis og et mere integreret program være nyttigt.

Om end der er en risiko for afhængighed af EU-støtte, forholder det sig også sådan, at det kræver dybere og bredere akademiske netværk at ansøge om støtte fra andre instrumenter, og dette bidrager til modningen af fremragende kurser og partnerskaber.

Det er vigtigt, at god praksis udbredes, for at hjælpe partnere med at styrke deres anerkendelsesprocedurer og spare ressourcer på udviklingen deraf.

4.4. Generelle anbefalinger – virkning:

I overensstemmelse med anbefalingerne i midtvejsevalueringen kan effektiviteten i programmet øges ved at binde de finansielle bevillinger til hver enkelt aktion med klart identificerede politiske målsætninger, hvor der tages behørigt hensyn til de specifikke behov i forskellige verdensdele, for så vidt angår definitionen af de faglige prioriteter, indsatsniveauet (bachelor, master, ph.d.), mobiliteten i forbindelse med enkeltkurser versus hele uddannelser osv., ved at forbedre overvågningen og evalueringen af fremtidige projekter og ved at strømline de programfremmende aktiviteter.

Balancen mellem de forskellige aktioner og deres aktionsdele i programmet efter 2013 bør genovervejes i overensstemmelse med klart identificerede politiske målsætninger og med henblik på at maksimere succesmulighederne.

Forbedring af overvågningen og evalueringen af fremtidige projekter bør søges opnået ved en bedre balance mellem kvantitativ og kvalitativ vurdering og ved at inddrage fageksperter i overvågningsbesøg og projektevaluering. Det anbefales ligeledes at fortsætte Erasmus Mundus Quality Assessment-projektet og forbedre koblingen til projektovervågning.

De programfremmende aktiviteter bør strømlines på tværs af de forskellige aktioner i programmet efter 2013, mens de aktuelle institutionelle rammer, som involverer forvaltningsorganet, de nationale Erasmus Mundus-kontorer og EU-delegationerne, fastholdes.

5. KOMMISSIONENS KONKLUSIONER

Kommissionen deler det evaluerende organs vurdering af, at Erasmus Mundus II-programmet har spillet en stor rolle for og ydet et væsentligt bidrag til internationaliseringen af de videregående uddannelser.

Programmet har fortsat høj relevans for fremme af kompetencer, internationalt samarbejde, mobilitet og opbygning af akademisk kapacitet. I løbet af den første halvdel af Erasmus Mundus-programmet (2009-2011) har programmet vist sig effektivt til at styrke internationaliseringsstrategien i de deltagende institutioner og til at gøre strategiske netværksaktiviteter bæredygtige. Midtvejsevalueringen af Erasmus Mundus viser, at programmet er blevet effektivt gennemført med et særdeles godt cost/benefit-forhold.

De tre aktioner i programmet har medført fremragende resultater for videregående uddannelsesinstitutioner, studerende og stipendiemodtagere fra EU-medlemsstater og tredjelande. Aktion 1 har bidraget til at forbedre ekspertisen inden for undervisning og læring samt til at støtte netværkssamarbejde mellem institutioner.

Partnerskaberne i aktion 2 i Erasmus Mundus II har været relevante i forhold til at støtte internationalt samarbejde inden for videregående uddannelse og har på en ret effektiv måde inkluderet tredjelande-institutioner som medlemmer i internationale partnerskaber, der støtter akademisk mobilitet.

Aktion 3 i Erasmus Mundus II har været effektiv i forhold til at skabe sammenhæng i og bæredygtighed for hele programmet.

Erasmus Mundus II blev designet med fire nye tiltag beregnet på at imødegå adskillige fejl, mangler og svagheder, som blev observeret i den forrige fase (2004-2008). Selv om det er nødvendigt at forbedre de nye tiltag yderligere, er det overordnede resultat i høj grad positivt, især hvad angår integrationen af den nye aktion 2, tredjelandenes mere aktive deltagelse i konsortier og stipendierne til EU-studerende.

Kommissionen har noteret sig evalueringens konklusioner til fordel for yderligere forbedringer, som kan foretages i den anden halvdel af programmet og derefter.

Især er Kommissionen glad for anbefaling 4.1 om styrkelse af relevansen ved at styrke forbindelserne mellem Erasmus Mundus-programmet og andre EU-programmer inden for videregående uddannelse. Denne anbefaling afspejler i høj grad den foretrukne valgmulighed, der blev identificeret i analysen af indvirkningen på den internationale dimension af aktionerne inden for videregående uddannelse i det fremtidige integrerede program for perioden 2014-2020. Den nævnte valgmulighed (hvorpå Kommissionen baserede sit forslag til det fremtidige integrerede "Erasmus for alle"-program for uddannelse, ungdom og sport) drejer sig om at styrke målsætningerne og virkningen gennem fokusering på nøgleaktioner og strømlinet administration. Anvendelsen af denne valgmulighed i designet af det fremtidige integrerede program bør skabe de nødvendige forbindelser mellem interne programmer (mellem Erasmus og Erasmus Mundus) og mellem eksterne og interne politikker og programmer inden for videregående uddannelse (Erasmus Mundus, Tempus, EDULINK, Alfa, Atlantis osv.). Anvendelsen af denne valgmulighed forventes også at styrke forbindelserne mellem mobilitet og partnerskaber (herunder kapacitetsopbygning og foranstaltninger til understøttelse af politikker), ligesom den forventes at bidrage til at øge relevansen af og den overordnede kvalitet i de videregående uddannelser og derigennem styrke forbindelserne mellem politikker og programmer, samtidig med at universiteterne støttes i deres internationaliseringsstrategi, moderniseringen af de videregående uddannelser i lande uden for EU hjælpes på vej, og den menneskelige kapital i disse lande udvikles.

Kommissionen er også enig i anbefaling 4.2 om forbedring af effektiviteten i programmet ved at muliggøre en bedre balance mellem ekspertise og kapacitetsopbygning (især ved at forbinde de finansielle bevillinger til hver enkelt aktion med klart definerede politiske målsætninger, der afspejler de forskellige verdensdeles behov), inddrage arbejdsgivere i endnu højere grad og bidrage til at forbedre visumbehandlingen så meget som muligt.

For så vidt angår anbefaling 4.3, har Kommissionen allerede støttet (og vil fortsætte med at støtte) bæredygtigheden gennem forskellige initiativer såsom etableringen af Erasmus Mundus' varemærke og oprettelsen af en klynge, der samler alle de bedste praksisser vedrørende bæredygtighed under Erasmus Mundus.

Med hensyn til anbefaling 4.4 er Kommissionen enig i behovet for at forbedre overvågningen og evalueringen af projekterne og for at strømline de programfremmende aktiviteter (med henblik på at styrke de aktuelle institutionelle rammer, der omfatter forvaltningsorganet, de nationale Erasmus Mundus-kontorer og EU-delegationerne). Dette vil ske inden for rammerne af det fremtidige integrerede program ved hjælp af de værktøjer, der udvikles i den aktuelle fase, især i Erasmus Mundus Quality Assessment-projektet.